

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/76/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1722200293
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:1722200293.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX a C. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, odbor sociálnych vecí, Moyzesova 2, Pezinok, deti rodičov: matka D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, G., zastúpená: Advokátska kancelária FARDOUS PARTNERS s.r.o., so sídlom Hlavná 6, Šaľa, IČO: 47 241 543 a otec B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, I., zastúpený: JUDr. Jana Viktória Žvachová, advokátka, so sídlom Včelárska 21, Bratislava, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 14.01.2025, č.k. 12P/23/2022-682, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa m e n í tak, že otec je povinný platiť výživné na maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 14.02.2022 do 31.08.2024 vo výške 320 eur mesačne a od 01.09.2024 vo výške 300 eur mesačne, ktoré je povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky.

Otec je povinný platiť výživné na maloletú C. B., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 14.02.2022 do 31.08.2025 vo výške 290 eur mesačne a od 01.09.2025 vo výške 270 eur mesačne, ktoré je povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky.

Zročné výživné za obdobie od 14.02.2022 do 31.01.2026 na maloletého A. v sume 1 808,90 eur a na maloletú C. v sume 1 652,94 eur je otec povinný splácať v mesačných splátkach vo výške po 100 eur na každé maloleté dieťa spolu s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou tohto rozhodnutia k rukám matky, pod následkom straty výhody splátok.

Vo zvyšku sa návrh matky z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého A. sumou 320 eur mesačne a na maloletú C. sumou 290 eur mesačne, u oboch počnúc dňom 14.02.2022, ktoré sumy mu uložil zasielať k rukám matky, vždy do 15-teho dňa mesiaci vopred (výrok I.), zročné výživné na maloletého A. za obdobie od 14.02.2022 do 14.01.2025 v sume 3 274,52 eur a na maloletú C. za rovnaké obdobie v sume 3 280,97 eur uložil otcovi uhradiť v mesačných splátkach vo výške po 200 eur na každé dieťa zvlášť spolu s bežným výživným, počnúc dňom 15.01.2025 s tým, že čom i len čiastočné neplnenie jednej splátky má za následok splatnosť celého dlhu (výrok II.) a výrokom III. podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“) rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil čl. 3,4,5, § 28 ods.1,2, § 24 ods.1,4,5,6, § 62 ods.1,2,3,4,5, § 63 ods.1, § 75 ods.1, § 76 ods.1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „Zákon o rodine“), keď po doplnenom dokazovaní vykonanom vo vzťahu k určeniu výšky výživného v zmysle intencií uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.10.2023, č.k. 15CoP/74/2023-413 v odôvodnení rozhodnutia dospel k záveru o opodstatnenosti návrhu matky na určenie výživného. Konštatoval, že matka má obe maloleté deti vo svojej osobnej starostlivosti, celodenná bežná starostlivosť o maloleté deti spočíva predovšetkým na nej, pričom otec namiesto toho, aby sa snažil pomôcť finančne matke prostredníctvom bežného výživného, v konaní navodzoval dojem že tým, že mu bude určené matkou požadované výživné, príde o možnosť tráviť voľný čas s deťmi. Za rozporné označil vyjadrenia otca o jeho pravidelných lyžovačkách s deťmi v Taliansku (od roku 2021-2024) a súčasne uvádzať, že má zdravotné ťažkosti ortopedického charakteru. Navyše, u podnikateľa v oblasti poisťovníctva je podľa súdu možné očakávať vyššiu mieru finančnej gramotnosti a zodpovednosti, ako minúť 30 000 eur v priebehu troch rokov (zvyšok kúpnej ceny za predaj nehnuteľnosti v roku 2021) na zvyšovanie svojho životného štandardu. Za nepresvedčivú vyhodnotil aj argumentáciu otca o investovaní sumy 40 000 eur do podielových fondov kvôli vlastným deťom. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že matka v konaní uvádzala obvyklé výdavky na maloleté deti, ktoré nebolo potrebné v konaní osobitne preukazovať (na stravu, oblečenie, hygienu, zdravotnú starostlivosť). Pri určovaní výživného potom zohľadňoval vek maloletých detí a ich školské a mimoškolské aktivity - obe maloleté deti v priebehu konania navštevovali súkromnú základnú školu J. s mesačným školným po 208 eur, pričom otec s výberom školy v čase spoluzitia rodičov súhlasil. Súd prvej inštancie zdôraznil, že otec počas konania nespochybňoval žiaden z nákladov matky na maloleté deti, a pokiaľ sa týka A., súhlasil s výživným vo výške 320 eur mesačne. Rozpor medzi rodičmi spočíval vo výške výživného na maloletú C., kde matka žiadala výživné vo výške 290 eur a otec súhlasil s výživným vo výške 250 eur mesačne.

3. Pokiaľ ide o priemerné mesačné náklady na maloletého A., tieto matka vyčíslila na sumu 935 eur mesačne, ktoré súd prvej inštancie vyhodnotil za primerané a opodstatnené, zodpovedajúce potrebám 15 ročného chlapca. Po korekcii sumy výdavkov na školu na sumu 20 eur mesačne a výdavkov na oblečenie a obuv na sumu 50 eur mesačne, podľa názoru súdu prvej inštancie výška pravidelných a mesačných nákladov na maloletého predstavuje sumu 800 eur mesačne (maloletý mal v priebehu konania zvýšené náklady na školné). Pokiaľ ide o opodstatnené a odôvodnené náklady maloletej C., tieto matka vyčíslila na sumu 904 eur mesačne, ktoré súd vyhodnotil ako primerané a opodstatnené potrebám bežného maloletého dieťaťa vo veku 11 rokov. Aj pri maloletej C. korigoval výdavky v oblasti stravovania a nákladov na pohonné hmoty dospievajúc k záveru, že primeraným výdavkom na stravovanie je suma 200 eur mesačne, suma 50 eur mesačne na oblečenie a obuv, za dostatočne nepreukázanú považoval sumu 30 eur mesačne na dopravu (ktorý korigoval na sumu 15 eur mesačne). Na základe uvedeného uzavrel, že preukázané a opodstatnené výdavky maloletej C. sú v sume priemerne 750 eur mesačne. Pokiaľ ide o príjmy otca, súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že otec mal podľa daňového priznania za rok 2023 ročný príjem 26 031 eur, ročný zisk 6 140 eur, pri zdanení si uplatnil paušálne výdavky vo výške 60% príjmu, sám deklaroval, že jeho priemerný mesačný príjem je 2 200 eur brutto, t.j. 1 479 eur netto. Otec od roku 2021 disponoval sumou 110 000 eur za predaj nehnuteľnosti, z čoho 40 000 eur investoval do kúpy novej nehnuteľnosti, 40 000 eur investoval do podielových fondov a 30 000 eur mal minúť na bežný život. Pri otcom deklarovanom príjme cca 1 500 eur mesačne, jeho majetkových pomeroch (40 000 eur v podielových fondoch, 30 000 eur na bežné užitie), bez preukázania nadmerných (teda nie bežných a obvyklých) odôvodnených a zdokladovaných výdavkov otca dospel k záveru, že jeho schopnostiam a možnostiam nepochybne zodpovedá uhrádzať výživné vo výške 320 eur mesačne na maloletého A. (ako žiadal aj sám otec) a vo výške 290 eur mesačne na maloletú C.. Uvedená výška výživného (vychádzajúc súčasne z metodiky Ministerstva spravodlivosti SR na určenie výšky výživného) odzrkadľuje možnosti, schopnosti a majetkov pomery rodičov, ako aj odôvodnené potreby oboch maloletých detí.

4. Pri rozhodovaní o zročnom výživnom súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v poradí prvom rozsudku zo dňa 16.02.2023 určil, že vzhľadom na určené výživné (300 eur a 250 eur) vzniklo otcovi za obdobie od 14.02.2022 do 28.02.2023 zročné výživné na maloletého A. vo výške 2 160,71 eur a na maloletú C. vo výške 1 533,92 eur. Matka maloletých na pojednávaní dňa 14.01.2025 predložila výpis z bankového účtu, z ktorého vyplývali jednotlivé úhrady otca na výživné z ktorého zistil, že zročné výživné na obe maloleté deti za obdobie od 14.02.2022 do 28.02.2023 otec uhradil. Následne

až do 14.01.2025 uhradil otec na výživu maloletého A. sumu 3 655 eur, ku ktorej sume súd pripočítal sumu 25 eur (platba na výlet 26.06.2024), 190 eur (platba na ISIC kartu 23.09.2024) a 40 eur (platba z 11.04.2024), ktoré boli podľa vyjadrení rodičov určené na potreby maloletého A.. Z predmetného výpisu z účtu ďalej vyplýva, že do 14.01.2025 otec uhradil na výživné pre maloletú C. sumu 3 205 eur, ku ktorej sume súd pripočítal 25 eur (platba na výlet 26.06.2024), určenú na potreby dieťaťa. Následne súd prvej inštancie uviedol, že vzhľadom na výšku výživného na maloletého A. vznikol otcovi ďalší dlh na výživnom za obdobie od 01.03.2023 do 14.01.2025 vo výške 3 274,52 eur. Otcovi za uvedené obdobie (od marca 2023 do 14.01.2025) vznikla povinnosť uhradiť zročné výživné na maloletého A. vo výške 7 184,52 eur. Pokiaľ ide o maloletú C., v súvislosti s určením výživného na sumu 290 eur vznikol otcovi dlh na výživnom za obdobie od 01.03.2023 do 14.01.2025 v sume 3 280,97 eur (6 510,97 eur – 3 230 eur). S ohľadom na výšku zročného výživného, ho súd prvej inštancie umožnil otcovi splácať počnúc dňom 15.01.2025 v mesačných splátkach vo výške po 200 eur mesačne na každé maloleté dieťa so súčasným určením, že čo i len čiastočné neplnenie jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

5. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec navrhujúc, aby odvolací súd rozhodnutie zmenil tak, že určí výživné na maloletého A. v sume 260 eur mesačne a na maloletú C. v sume 230 eur mesačne a zročné výživné mu umožní platiť v mesačných splátkach vo výške 80 eur na obe deti spolu. Konštatoval, že po celý čas sa snažil o dohodu s matkou, keďže súd opakovane poukazoval na to, že v prípade nedohody rodičov sa bude musieť prídŕžať metodiky Ministerstva spravodlivosti, ktorá sa používa pre výpočet výživného. Uviedol, že napriek jeho upozorneniu súd nezohľadnil žiadnu pripomienku týkajúcu sa jeho rozdielnych príjmov v rokoch 2022-2024, rozdielny vek detí v rokoch 2022-2025, výpočet % podielu v rokoch 2022-2024 (priemer výživného za toto obdobie je 46% z jeho príjmu), upozornenie na pokles jeho príjmu v objeme cca 6 000 eur na rok 2025 z dôvodu straty Top klienta, a ani nezohľadnil jeho nevyhnutné náklady na život a na vykonávanie pracovnej činnosti (pohonné hmoty, telefón, internet). Podľa odvolateľa sú reálne náklady na potreby detí v inej výške, než aké uvádza matka, keďže A. už nenavštevuje súkromnú školu, má bezplatné obedy, u zubára neboli deti minimálne tri roky, strojček na zuby nemusí stáť 4 000 – 5 000 eur ako tvrdí matka, C. okrem volejbalu nenavštevuje iné krúžky, v budúcom školskom roku nebude navštevovať ani súkromnú základnú školu, na oblečení, športových, hygienických potrebách detí sa podieľa aj on (lyžiarska výbava, korčule, zimná vetrovka, potreby na volejbal), nie všetci A. spolužiaci absolvovali lyžiarsky výcvik a nejdú ani na výlet do Londýna (s nákladom 1 000 eur na 6 dní). Otec uviedol, že pozná rodiny v G. s dvoma deťmi v podobnom veku ako maloletí, ktorých náklady sa reálne pohybujú na úrovni 250 – 400 eur na dieťa. Matka v priebehu konania ako svoj príjem uviedla najprv len minimálnu mzdu v spol. G. K. K., čo nekorešponduje s čistým ziskom po zdanení za rok 2023 v dvoch spoločnostiach, v ktorých je vlastníkom (viac ako 65 000 eur + mzda). Matka od narodenia detí poberá prídavky a príspevky na deti, vrátane zníženia základu dane pri daňovom priznaní. Úver bol od roku 2007 platený výhradne ním, je ním financovaná hlavne nehnuteľnosť v G., kde žije matka s deťmi (kuchynská linka na mieru, bazén, záhrada), matku s neúspechom viackrát vyzval na výhodnejšie refinancovanie tohto úveru. Na otázky týkajúce sa údajov, koľko času priemerne trávi s deťmi za mesiac nebol pripravený, bolo to spravidla minimálne 2x za týždeň 2 hodiny po škole, tréningoch. Pokiaľ ide o jeho úspory vo výške 40 000 eur, tieto budú v najbližšej dobe použité ako záloha na kúpu nehnuteľnosti, s matkou sa mu doposiaľ nepodarilo si vysporiadať spoločnú nehnuteľnosť v I.. Rozhodnutie súdu mu znemožňuje tráviť s maloletými deťmi plnohodnotne čas primerane ich veku a záujmom, deti napríklad z finančných dôvodov aktuálne nemôže nikam zobrať cez jarné prázdniny.

6. Matka v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu otca z 20.03.2025 navrhla rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdiť. S otcom sa bola na úprave styku a výživnom ochotná dohodnúť, naposledy sa bezúspešne uskutočnilo mimosúdne rokovanie dňa 23.04.2024, kedy otec po nesúhlase s navrhnutým výživným nevedel ani uviesť sumu výživného, ktorej úhrada by bola v jeho majetkových možnostiach a schopnostiach. Keďže otec sa snažil prezentovať, že dosahuje len minimálny príjem, ktorý nekorešpondoval s jeho možnosťami a schopnosťami a predošlými skúsenosťami, v konaní doložila niekoľko pracovných ponúk prác, ktoré otec v minulosti vykonával a za ktoré by mohol dosahovať niekoľkonásobne vyšší príjem. Otec nedodrжал ani sľub prezentovaný na stretnutí rodičov na Okresnom súde Pezinok dňa 23.10.2024, že bude posilať zvýšené výživné. Súd pri posudzovaní príjmu otca vychádzal z jeho vlastných tvrdení a predložených dokladov, kedy otcov ročný príjem za rok 2023 dosahoval 26 031 eur, ročný zisk 6 140 eur, zároveň bral v úvahu peňažnú hotovosť vo výške 100 000 eur získanú otcom za predaj nehnuteľnosti v jeho výlučnom vlastníctve.

Matka zdôraznila, že otec v priebehu konania nespochybnil žiaden z výdavkov vynakladaných na deti, pričom v prípade A. obaja rodičia v podstate súhlasili s výživným vo výške 320 eur mesačne. Určené výživné nepokrýva ani polovicu nákladov maloletých detí, ustálených súdom na sumu 800 eur, resp. 750 eur mesačne. Otec sa nepodieľa na žiadnych mimoriadnych výdavkoch (školské výlety, lyžiarske zájazdy, futbalové a volejbalové sústredenia, doučovania, vreckové). A. ide v apríli so školou na výlet do Oxfordu, výlet je pre neho podstatný, avšak otca to nezaujíma. Školné na maloletú C. predstavuje sumu 2 750 eur ročne (275 eur mesačne), aktuálne platí v školskej jedálni zníženú sumu, matka jej platí doučovanie za slovenský jazyk 80 eur /mesiac, matematiku 60 eur / mesiac, volejbal 40 eur/ mesiac a pre A. futbal s nákladom 40 eur /mesiac. Maloletý A. navštevuje 5 ročné bilingválne Gymnázium L. XX, I., jeho náklady sa tým úmerne zvýšili. Otec sa pred vydaním rozsudku stretával s deťmi len obmedzene, maximálne na dve hodiny po škole, niekedy cez víkendy, každoročne počas leta trávi s deťmi maximálne jeden týždeň. Aktuálne sa stretáva s deťmi častejšie, v prípade ak deti nechcú, vyhráza sa im súdmi a políciou, a to len z dôvodu, aby znížil priznanú sumu výživného. Matka uviedla, že s deťmi býva v M., pri dovoze a odvoze detí niekedy otočí trasu G. aj viackrát za deň, otec jej s týmto nepomáha, a to ani v čase, kedy nemohla po operácii kolena šoférovať. O maloleté deti sa riadne stará, deti nikdy nezostávajú v noci doma samé. Otec je zdravý muž so vzdelaním a skúsenosťami, pričom v jeho možnostiach a schopnostiach aj s ohľadom, že nezabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletých, je dosahovať omnoho vyššie príjmy ako deklaruje.

7. Otec v písomnom vyjadrení z 11.04.2025 a jeho doplnení z 21.05.2025 poukázal na nepravdivosť tvrdení matky, že sa s ním snažila niekoľkokrát dohodnúť. Matku niekoľkokrát (minimálne 15x) opakovane vyzýval na dohodu mailom, matka nedokázala ani raz odpovedať. Jeho príjem nie je na minimálnej úrovni, odzrkadľuje situáciu na trhu práce a prevyšuje priemernú mzdu v hospodárstve SR. Aj keď si ako SZČO uplatňuje tzv. paušálne výdavky to neznamená, že na podnikateľskú činnosť nemá žiadne náklady (hradí odvody, dane, poplatky, pohonné hmoty a auto, telefón, internet, kanceláriu). Na spoločnom informatívnom stretnutí v októbri 2024 sľúbil, že bude do ďalšieho rozhodnutia platiť matke 300 eur mesačne, čo aj riadne dodržal. Matka s ním nekomunikuje vo veciach vzdelávania detí, ich športových a voľnočasových aktivít. Za zarádzajúce otec označil, že matka svoj príjem preukazuje výplatnou páskou, kde je zamestnaná vo svojej firme na minimálnu mzdu. Matka odmieta pristúpiť na lepšie podmienky pri refinancovaní úveru, čo aktuálne vyústilo k navýšeniu úrokovej sadzby na 7,29 %, t.j. navýšenie platby splátky úveru o 130 eur mesačne. Pokiaľ ide o náklady detí, matka od roku 2022 nepredložila ani jeden doklad, ako prostriedky na deti používa. Ak by matka naozaj nemala dostatok finančných prostriedkov ako tvrdí, asi by konečne pristúpila k tomu, že by predala hokejovú výstroj, bicykel, resp. iné veci, ktoré už deti nepotrebujú, takisto by nechodila po zahraničných dovolenkách a výletoch bez detí. Otec ďalej uviedol, že s deťmi nemá možnosť cez týždeň tráviť dlhšie čas ako 2-3 hodiny v ten deň, ohľadom styku sa dohovára s deťmi, maloletú C. zvyčajne chodí povzbudzovať cez víkendy na volejbalový turnaj (cca 2x do mesiaca), vždy jej donesie drobné občerstvenie, matku tam nevidá. Počas veľkonočných sviatkov bol s deťmi u starej matky v M., kde dostali každé vreckové 50 eur, predtým dal A. na výlet do Oxfordu 30 eur. Deťom tento rok vysvetlil, že lyžovačka asi nebude možná, a to pre nedostatok finančných prostriedkov, vzhľadom na rozhodnutie súdu o výživnom. Veľmi podobná situácia je aj ohľadom letných prázdnin a podobných aktivít, ktoré s deťmi tiež prebral. Vníma, že jeho vzťah s deťmi ochladzuje, nakoľko nedokáže deťom poskytnúť aktivity, na aké s ním boli zvyknuté. Maloletá C. sa aktívne pripravuje na prijímacie skúšky formou doučovanií, pričom matka s ním nekonzultovala výber školy a ani to, že ju odhlasuje z J..

8. Matka v písomných podaniach z 19.06.2025 a 15.07.2025 opísala spôsob odchodu otca zo spoločnej domácnosti v roku 2020, od toho času sa deti nachádzajú v jej starostlivosti, otec do času rozhodnutia súdu o výživnom prispieval na výživu detí sumou vo výške po 30 eur mesačne. Pokiaľ ide o nehnuteľnosť na adrese N. XX O. I., ktorú otec predal, jednalo sa o spoločnú nehnuteľnosť, ktorá bola v dobrej viere evidovaná v katastri nehnuteľností vo vlastníctve otca (otec sa jej predajom obohatil na úkor matky). Pokiaľ ide o spoločnú nehnuteľnosť na H. P. O. I., nie je jej záujmom, aby ju otec užíval, keďže za užívanie jej neplatí žiadne nájomné. V záujme matky by bolo prenajať tento byt tretej osobe a z úhrad nájomného platiť úver, ktorý momentálne platí otec (spravidla oneskorene). Pokiaľ ide o výdavky detí, tieto súd prvej inštancie v rozhodnutí riadne uviedol. Matka zdôraznila, že maloleté deti motivuje k všetkým aktivitám, ktoré uskutočňujú (nejedná sa len o športové aktivity), t.j. aj k doučovaniám, sústredeniam, krúžkom, avšak vzhľadom na neúctivé a násilné správanie sa otca voči nej v minulosti, nenavštevuje tie tréningy, zápasy a sústredenia, na ktorých sa zúčastňuje otec. Súd prvej inštancie pri posudzovaní jej majetkových pomerov bral v úvahu jej príjmy ako SZČO, ako aj príjmy zo spoločností,

v ktorých má majetkovú a personálnu účasť, zároveň posudzoval jej majetkové pomery aj na základe nehnuteľností, ktoré má vo vlastníctve. Rovnako pristupoval aj k otcovi, kde bral do úvahy jeho príjmy ako SZČO, posúdil aj jeho majetkové pomery a zohľadnil finančnú hotovosť z predaja bytu, ktorou otec disponuje. ňou prezentované náklady na deti otec v konaní nijako nespochyboval, súd po vlastnom zhodnotení niektoré s ňou vyčíslených nákladov nebral do úvahy a podľa vlastného uváženia vyhodnotil u každého z maloletých rozsah jeho odôvodnených nákladov. Pri rozhodovaní o výživnom ďalej správne zohľadnil, že maloletí sú výlučne v jej starostlivosti, pričom otec sa s nimi stretáva sporadicky, podľa vlastného uváženia.

9. Otec v písomnom podaní doručenom súdu dňa 17.11.2025 uviedol, že súd prvej inštancie v konaní bez riadne vykonaného dokazovania nesprávne ustálil, že príjem matky je cca 2 800 eur mesačne, že jej spol. G. K. K. fakturuje mesačne sumu 1 400 eur, a že matka je aj spoločníčkou C. E. K., ktorá mala zisk 60 000 eur. Výška vkladu matky do základného imania tejto spoločnosti je 3 000 eur (1/2 vkladu), s ktorou hodnotou, a ani s hospodárením tejto spoločnosti sa súd nezaoberal. Otec poukázal na údaje vyplývajúce z účtovných závierok tejto spoločnosti za roky 2021-2024, a to vo vzťahu k údajom o výsledku hospodárenia, vlastného imania, majetku, peňazí a bankových účtov a tržieb z predaja služieb. Zdôraznil, že z nerozdelených ziskov z minulých období matke prináleží 1, t.j. suma 175 000 eur k 31.12.2024, resp. cca 150 000 eur k 31.12.2023. Rovnako súd prvej inštancie postupoval aj pri spoločnosti G. K. K., ktorá k 31.12.2024 eviduje účtovný zostatok na účte peniaze a účty v bankách vo výške 54 269 eur a nerozdelný zisk vo výške 69 300 eur. V prípade tejto spoločnosti bolo vyplatenie zisku plne na rozhodnutí matky ako jedinej spoločníčky. Podľa otca súd prvej inštancie dostatočne nezistil ani stav vo veci príjmov matky a vo vzťahu k jeho príjmom nerešpektoval Metodiku MS SR. Počas ich spolužitia to bola matka, ktorá dosahovala výrazne vyššie príjmy a udávala štandard maloletých detí. Otec uviedol, že riadne pracuje ako poisťovací maklér, SZČO, jeho príjmy sú kolísavé, je odmeňovaný províziou v závislosti od počtu a druhu poisťnej zmluvy, o ktorej uzatvorenie sa pričíní. Osobná starostlivosť o maloleté deti je potrebná už v podstatne menšom rozsahu, na strane druhej je nutné zohľadniť príjmovú nerovnosť medzi manželmi, kedy v ich prípade sú príjmy matky násobne vyššie. Otec uviedol, že býva v jednoizbovom byte v I., ktorý je v podielovom spoluvlastníctve rodičov a je zaťažený hypotekárnym úverom, ktorý spláca výlučne on. Tráviť v tomto byte čas je pre deti neatraktívne, a preto sa snaží si vyriešiť bytovú otázku a zabezpečiť si väčší byt, v ktorom by mali deti k dispozícii svoj priestor. Pri pokuse o kúpu väčšieho bytu utrpel škodu 40 000 eur, jednalo sa o podvod a škoda mu nebola doposiaľ uhradená. Ani jedno z detí toho času nenavštevuje súkromnú základnú školu, starší syn ju nenavštevoval ani v čase vyhlásenia rozsudku. Čo sa týka ostatných položiek vyčíslených matkou, tieto matka nepreukázala. Aj v prípade, ak by ich preukázala, je pre určenie výživného potrebné vychádzať na jednej strane z výdavkov v opodstatnenej výške a na strane druhej s korektívom možností povinného rodiča. Matka mu nechotou vyriešiť vyporiadanie spoluvlastníctva k 1 izbovému bytu sťažuje a znemožňuje jeho dispozíciu so spoluvlastníckym podielom, odmieta riešiť spoločný hypoúver, nie je ochotná podpísať dodatok na zníženie úrokovej sadzby do banky. V roku 2025 stratil dôležitého klienta, ktorého nahradíť bude ťažké. Pokiaľ ide o jeho zdravotný stav, trpí postcovidovým syndrómom, má silné bolesti kĺbov, čo mu síce nebráni vykonávať športovú činnosť, znemožňuje mu však pre silné bolesti sedieť a ležať, v rámci terapie chodí na injekcie s doplatkom 80 eur kvartálne. Aj v prípade, ak by bolo možné sa stotožniť s výškou výživného, súd pri určovaní výšky splátok zročného výživného odignoroval jeho príjmové možnosti. Z jeho príjmu mu po odpočítaní výživného 610 eur a splátky zročného výživného 400 eur, ostáva suma 490 eur na úhradu jeho všetkých potrieb, vrátane splátky hypotéky vo vtedajšej výške 253 eur. Na pokrytie nákladov využíva nasporené prostriedky, ktoré už nemá, často mu pomáha rodina. Pokiaľ chce s deťmi tráviť čas aktívne, uvedené si rovnako vyžaduje finančné prostriedky. Otec zásadne namieta prerozdelenie úhrad opodstatnených výdavkov detí medzi oboch rodičov, tak ako to urobil súd prvej inštancie, kedy nezohľadnil výrazný príjmový nepomer medzi rodičmi. Pri výpočte zročného výživného podľa otca navyše nezohľadnil započítanie sumy 170 eur, ktorú uviedol v odvolaní. Otec napokon uviedol, že v roku 2025 jeho príjem poklesol o 6 000 eur (provízia za strateného TOP klienta), jeho príjem je teda nižší o 500 eur mesačne, schválený konsolidačný balík na rok 2026 zvýšil odvodovú záťaž na sociálnom a aj zdravotnom poistení. Na základe uvedeného otec žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a s účinnosťou od 14.02.2022 ho zaviazal k povinnosti platiť na výživu maloletého A. sumou 230 eur mesačne a na maloletú C. sumou 200 eur mesačne a zročné výživné za obdobie od 14.02.2022 do rozhodnutia súdu mu možní splácať v mesačných splátkach vo výške po 40 eur mesačne na každé z maloletých detí.

10. Matka po výzve odvolacieho súdu v podaní zo dňa 18.12.2025 uviedla, že je zamestnaná na trvalý pracovný pomer (v rozsahu 6 hodín) v spoločnosti G. K. K., kde dosahuje pravidelný mesačný príjem vo výške 813,50 eur netto, v tejto sume je zahrnutý aj daňový bonus na deti. V tejto spoločnosti má 100% majetkovú účasť, spoločnosť bola v roku 2024 v strate – 12 026,24 eur, preto jej nemohol byť z tejto spoločnosti generovaný zisk. Má ďalej 50% majetkovú a personálnu účasť v spoločnosti C. E. K., ktorá v roku 2024 dosiahla zisk 79 802,46 eur, ktorý nebol medzi spoločníkov rozdelený, keďže spoločnosť má v pláne získať a financovať nehnuteľnosť a kúpu nového prístroja. Je vlastníčkou rodinného domu nachádzajúceho sa v G. (LV č. XXXX), v ktorom s maloletými deťmi býva. Podľa matky sú príjmy otca vyššie ako ním deklarovaná suma 1 500 eur, otec má niekoľko účtov, maloletý A. ho videl uhrádzať platby kartou k účtu vo O.. V schopnostiach a možnostiach otca je dosahovať vyšší príjem a je povinnosťou súdu prihladiť na celkové majetkové pomery, ako aj na potencialitu príjmu povinného rodiča. Otec aktuálne pracuje v oblasti poisťovníctva ako Insurance Broker v spol. E. s.r.o., v minulosti pracoval aj ako riaditeľ pobočky v spol. Q. K., ako regionálny riaditeľ v spol. F. poisťovňa, a.s., pričom podľa webového portálu profesia.sk je možné na takýchto pozíciách dosahovať omnoho väčší príjem. Okrem toho súd pri posudzovaní majetkových pomerov otca vychádzal aj z hotovosti získanej z predaja bytu na N. XX O. I. vo výške 100 000 eur (40 000 eur mal investovať do novej nehnuteľnosti, 40 000 eur do podielových fondov a 30 000 eur mal spotrebovať), navyše bezodplatne užíva automobil vo vlastníctve spol. G. K. K.. V podielovom spoluvlastníctve rodičov sa nachádza byt v kat. území J. v I., ktorý využíva výlučne otec, matke za užívanie nehnuteľnosti nehradí žiadne nájomné a za byt uhrádza splátky hypotekárneho úveru. Matka uviedla, že pravidelné mesačné náklady vynaložené na A. sú v sume 537 eur mesačne (strava doma 220 eur, strava jedáleň 40 eur, cestovné do školy 12 eur, oblečenie, obuv, športové potreby 100 eur, lieky 20 eur, kaderník 25 eur, drogéria, hygienické potreby 20 eur, box 70 eur, futbal 30 eur) a v sume 122 eur mesačne za pomôcky do školy 100 eur ročne, triedny fond 35 eur ročne, sústredenie Anglicko 1000 eur, sústredenie Praha 330 eur. V januári 2023 má A. stretnutie u zubára ohľadom nasadenia zubného strojčeka, náklady sú v celkovej výške 3 000 eur. Pravidelné mesačné náklady vynaložené na C. sú v sume 630 eur mesačne (strava doma 250 eur, cestovné do školy 15 eur, oblečenie, obuv, športové potreby 120 eur, lieky 20 eur, kaderník 30 eur, drogéria, hygienické potreby 35 eur, doučovanie matematika 60 eur, doučovanie slovenský jazyk 60 eur, volejbal 40 eur) a v sume 80 eur mesačne za pomôcky do školy 100 eur ročne, triedny fond 35 eur ročne, sústredenie volejbal 200 eur, tábor 258 eur, narnia camp 360 eur). Výdavky na deti otec v konaní nespochybňoval a podľa súdu tieto nebolo nutné nijako špeciálne preukazovať. Pri rozhodovaní súd napokon zohľadnil, že maloletí sú v jej osobnej starostlivosti, otec sa s nimi stretáva sporadicky podľa vlastného uváženia. Matka v označenom podaní špecifikovala jej náklady na živobytie v celkovej sume 582 eur mesačne a náklady vynakladané na bývanie a domácnosť v sume 303 eur mesačne (elektrika 88 eur, plyn 136 eur, voda 22 eur, stočné 10 eur, káblová televízia 18 eur, internet 12 eur, odpad 12 eur, daň z nehnuteľnosti 5,30 eur). Otec sa s deťmi stretáva sporadicky, počas školského roka raz v týždni, nepomáha deťom pri plnení školských úloh, nemá záujem sa o ne starať, cez letné prázdniny strávil s deťmi tri dni, za uplynulý rok okrem troch dní v lete nebol s deťmi na žiadnom výlete, lyžovačke či inej aktivite. Jediným výletom bola dvakrát návšteva starkej v M., Matka uviedla, že žije sama bez partnera, vozí deti do školy, tréningy a doučovania, pokiaľ sa otec rozhodne zobrať A. na futbal podmieňuje to tým, aby matka uhradila polovicu ceny za lístok (inak ho nevezme). Napokon zdôraznila, že s výživným vo výške 320 eur mesačne na A. otec dokonca súhlasil.

11. Otec v písomnom podaní zo dňa 05.01.2026 po výzve odvolacieho súdu oznámil, že jeho hrubé príjmy boli za rok 2024 v súhrnnej výške 26 660 eur, za rok 2025 v súhrnnej výške 23 567 eur. Od rozhodnutia súdu prvej inštancie nenadobudol žiaden majetok, jeho úspory však poklesli a bol nútený požiadať rodinných príslušníkov o pôžičku. Jeho náklady na odvody boli v roku 2025 v celkovej výške 4 131 eur čo znamená, že v porovnaní s rokom 2024 (3 766 eur) vzrástli o sumu 366 eur s predpokladom ich zvýšenia v roku 2026 o ďalšiu sumu 81 eur. Náklad na úver predstavoval v roku 2024 sumu 1 992 eur, v roku 2025 sumu 3 120 eur. Za rok 2025 uhradil na výživnom a zročnom výživnom sumu 10 780 eur (5 240 eur na C. a 5 540 eur na A.). Naviac, A. posielala vreckové.

12. Otec v ostatnom písomnom podaní zo dňa 12.01.2026 uviedol, že matka má pracovný úväzok len na 6 hodín s deklarovaným príjmom 813 brutto aj netto. Opomenula uviesť, že zamestnáva sama seba a určuje si mzdové podmienky, pričom jej spoločnosť G. K. K. eviduje k 31.12.2024 účtovný zostatok na účte „peniaze a účty v bankách“ vo výške 54 269 eur, čiže bol tu priestor na zvýšenie mzdy. V čase rozhodovania súd prvej inštancie ustálil príjem matky na sumu cca 2 800 eur mesačne netto. Tvrdeniam matky, že vo vzťahu k spol. C. E. K. v pozícii 50% spoločníčky nemôže dosiahnuť rozdelenie zisku, je

možno len ťažko uveriť. Svoje príjmy preukázal doloženými výpismi z banky. Matkou spomínaný účet vo O. je len úverovým účtom, kam mu nechodia žiadne príjmy. Pokiaľ v minulosti pracoval na manažérskej pozícii v spol. F., toto miesto bolo z organizačných dôvodov zrušené cca pred 12 - timi rokmi, v tom čase matka budovala kariéru a spoločne sa dohodli, že otec ju bude podporovať a preberie starostlivosť o deti a domácnosť na úkor jeho kariéry, pričom životný štandard detí financovala matka. K spoločnej nehnuteľnosti rodičov ktorý užíva otec uviedol, že pokiaľ by riešil svoju situáciu prenájmom, jeho náklady by vzrástli. Sám platí hypotéku, aj keď sa jedná o refinancovanie úveru použitého na nehnuteľnosť matky v G.. Nie je pravdou, že nespochybňoval výdavky detí, ktoré matka v zásade ani nepreukázala (dcéra nechodí na doučovanie, s jednorazovým výletom syna v Cambridgi nesúhlasil). Otec napokon uviedol, že je v omeškaní s úhradou odvodov, splátok úveru a aj s riadnym výživným.

13. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania otca podľa § 65 C.m.p., s nariadením odvolacieho pojednávania (§ 384, § 385 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej „C.s.p.“), pričom po zopakovaní a doplnení dokazovania (§ 68 C.m.p.) v rozsahu potrebnom pre zistenie skutočného stavu veci (§ 35 C.m.p.) dospel k nasledujúcim záverom.

14. Okresný súd Pezinok v poradí prvom rozsudku zo dňa 16.02.2023, č.k. 12P/23/2022-348 po návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností zveril maloleté deti B.: A., nar. XX.XX.XXXX a C., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky (výrok I.), oprávnenie zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok zveril oboj rodičom (výrok II.), otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého A. sumou 300 eur mesačne a na maloletú C. sumou 250 eur mesačne, u oboch počnúc dňom 14.02.2022, ktoré sumy mu uložil zasielať k rukám matky, vždy do 15-teho dňa mesiaci vopred (výrok III.), zročné výživné na maloletého A. za obdobie od 14.02.2022 do 28.02.2023 v sume 2 160,71 eur uložil otcovi uhradiť v 2 splátkach tak, že prvá splátka v sume 1 080,35 eur bude uhradená do 31.03.2023 a druhá splátka v sume 1 080,35 eur do 30.04.2023, k rukám matky s tým, že neplnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia (výrok IV.) a zročné výživné na maloletú C. za obdobie od 14.02.2022 do 28.02.2023 v sume 1 533,92 eur uložil otcovi uhradiť v 2 splátkach tak, že prvá splátka v sume 766,96 eur bude uhradená do 31.03.2023 a druhá splátka v sume 766,96 eur do 30.04.2023, k rukám matky s tým, že neplnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia (výrok V.). Vo zvyšku ďalej návrh matky zamietol (výrok VI.) a výrokom VII. rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Po odvolaní otca smerujúceho výlučne k výrokom vzťahujúcich sa k výške výživného, Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 30.10.2023, sp.zn. 15 CoP/74/2023, rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 16.02.2023, č.k. 12P/23/2022-348 vo výrokoch III., IV., V., VI. a v závislom výroku VII. o trovách konania zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Predmetom odvolacieho prieskumu je v poradí druhé rozhodnutie súdu prvej inštancie, v ktorom rozhodol o zostávajúcom predmete konania, t.j. o návrhu matky na určenie výživného tak, že počnúc dňom 14.02.2022 uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého A. sumou 320 eur mesačne a na maloletú C. sumou 290 eur mesačne, ktoré sumy mu uložil zasielať k rukám matky, vždy do 15-teho dňa mesiaci vopred (výrok I.), zročné výživné na maloletého A. za obdobie od 14.02.2022 do 14.01.2025 v sume 3 274,52 eur a na maloletú C. za rovnaké obdobie v sume 3 280,97 eur uložil otcovi uhradiť v mesačných splátkach vo výške po 200 eur na každé dieťa zvlášť spolu s bežným výživným, počnúc dňom 15.01.2025 s tým, že čo i len čiastočné neplnenie jednej splátky má za následok splatnosť celého dlhu (výrok II.). Otec v podanom odvolaní navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie zmenil tak, že určí výživné na maloletého A. v sume 260 eur mesačne a na maloletú C. v sume 230 eur mesačne a zročné výživné mu umožní platiť v mesačných splátkach vo výške 80 eur na obe deti spolu. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 17.11.2025 žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a s účinnosťou od 14.02.2022 ho zaviazal k povinnosti platiť na výživu maloletého A. sumou 230 eur mesačne a na maloletú C. sumou 200 eur mesačne a zročné výživné za obdobie od 14.02.2022 do rozhodnutia súdu mu umožnil splácať v mesačných splátkach vo výške po 40 eur mesačne na každé z maloletých detí. V priebehu odvolacieho pojednávania dňa 13.01.2026 otec korigoval odvolací návrh v časti týkajúcej sa zročného výživného tak, že zročné výživné za obdobie od 14.02.2022 mu bude umožnené splácať v mesačných splátkach vo výške po 70 eur mesačne na každé z maloletých detí. Matka v priebehu rovnakého pojednávania uviedla, že určiť výživné na maloleté deti žiada od podania návrhu, t.j. od 14.02.2022.

16. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Ako prvoradáde konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je z úradnej povinnosti povinný prihliadať (§ 2 ods.1 C.m.p., § 380 ods. 2 C.s.p.).

18. Podľa § 35 C.m.p. je súd povinný zistiť skutočný stav veci.

19. Podľa § 36 C.m.p. je súd povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

20. Podľa § 68 C.m.p. odvolací súd dokazovanie zopakuje alebo doplní, ak to pre zistenie skutočného stavu považuje za potrebné.

21. Odvolací súd dospel pri odvolacom prieskume otcom napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie k záveru, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je nezodpovedajúce ust. § 220 ods.2 C.s.p., je nedostatočné a korektné nevysvetľujúce prijaté výroky vzťahujúce sa k určeniu výšky výživného a zročného výživného na obe maloleté deti. Z dôvodu zásadných väd písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu prvej inštancie a z dôvodu potreby vyhodnotenia podstatných skutkových okolností opomenutých súdom prvej inštancie, resp. ktoré nastali plynutím času, odvolací súd zopakovaným a doplneným dokazovaním vykonaným v rozsahu potrebnom pre zistenie skutočného stavu veci (výsluchmi účastníkov konania, oboznámením sa s obsahom listinných dokladov – návrhu matky zo dňa 14.02.2022 s prílohami, vyjadrení kolízneho opatrovníka z 08.04.2022, 11.04.2022, 16.02.2023, zápisníc zo súdom prvej inštancie nariadených pojednávaní z 24.05.2022, 13.09.2022, 27.10.2022, 16.10.2022, 14.01.2025, rozsudkov Okresného súdu Pezinok z 16.02.2023 a zo dňa 14.01.2025, uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.10.2023, podaní matky z 13.08.2024 a 8.01.2025, záznamu zo stretnutia rodičov 23.10.2024, odvolania otca z 27.02.2025, vyjadrení matky z 20.03.2025, 19.06.2025, 15.07.2025, 18.12.2025, vyjadrení otca z 11.04.2025, 21.05.2025, 17.11.2025 a 12.01.2026, daňovými priznaniami a účtovnými závierkami spoločnosti C. E. K. a G. K. K., Potvrdení o návšteve školy maloletými deťmi, výpismi z účtu - splátky hypotekárneho úveru, mzdových listov matky, výpisov z účtu otca 2024 a 2025, prehľadom platieb výživného doložených rodičmi, ako aj ostatným podstatným obsahom spisu) zistil nasledovné podstatné skutočnosti.

22. Rodičia maloletých detí neboli zosobášení, v spoločnej domácnosti žili od roku 2004 do decembra 2020, z ich vzťahu sa narodili dve maloleté deti – syn A., nar. XX.XX.XXXX a dcéra C., nar. XX.XX.XXXX. Od rozpadu spoločnej domácnosti rodičov do podania návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom (t.j. do 14.02.2022) otec prispieval na výživu maloletých detí sumou po 30 eur mesačne, inak sa na úhrade ich opakujúcich sa a aj mimoriadnych nákladov zásadne nepodieľal. V čase začatia konania matka špecifikovala náklady na maloletého A. v celkovej sume 1 326 eur mesačne (126 eur bývanie, telefón, 235 eur strava, drogéria, 233 eur škola, školné, strava v škole, 80 eur oblečenie, obuv, 416 eur tábory, výlety, 25 zdravotná starostlivosť, lieky, vitamíny, 211 eur doprava, vreckové, opravy na dome, bazenár) a na maloletú C. vo výške 1 286 eur mesačne (106 bývanie, internet, 200 strava, hygiena, 210 školné, 44 strava škola, 39 eur krúžky-gymnastika, tanečná, orientačný beh, 80 eur oblečenie, obuv, 467 eur oslavy, tábory, dovolenky, darčeky, 25 eur zdravotná starostlivosť, lieky, 142 eur opravy na dome, doprava, smeti, záhrada, bazenár). Matka v čase podania návrhu (a to až doposiaľ) býva spoločne s maloletými deťmi v 5 izb. rodinnom dome na adrese F. XX, G., ktorý je v jej výlučnom vlastníctve, spoločne s otcom vlastnila (a až doposiaľ vlastní), každý v podiele 1 jednoizbový byt na H. XX O. I., v ktorom od rozpadu spoločnej domácnosti býva otec, a ktorý bol (a naďalej je) zaťažený hypotekárnym úverom čerpaným v roku 2017 vo výške 57 250 eur a je splácaný výlučne otcom. Iné nehnuteľnosti, resp. hnutelné veci vyššej hodnoty matka nevlastní.

23. Matka je spoločníčkou a konateľkou spoločnosti C. E. K., K. K. F., G., R.: XXX XXX XX, firmu vlastní v polovičnom podiele so sestrou (ide o zdedenú spoločnosť po ich matke), činnosť obchodnej spoločnosti prebieha v prenajatej ambulancii s predmetom - poskytovanie zdravotnej starostlivosti. Podľa doložených daňových priznaní a účtovných závierok táto spoločnosť dosiahla v roku 2020 výsledok hospodárenia (základ dane) + 53 633 eur (výnosy z hospodárskej činnosti 78 389 eur, náklady 24 755 eur, daň 8 045 eur), v roku 2021 výsledok hospodárenia (základ dane) + 56 193

eur (výnosy z hospodárskej činnosti 100 740 eur, náklady 44 547 eur, daň 12 431 eur) , v roku 2022 výsledok hospodárenia (základ dane) + 53 633 eur (výnosy z hospodárskej činnosti 78 389 eur, náklady 24 755 eur, daň 8 045 eur), v roku 2023 výsledok hospodárenia (základ dane) + 69 452 eur (výnosy z hospodárskej činnosti 120 975 eur, náklady 51 523 eur, daň 14 956 eur) a v roku 2024 výsledok hospodárenia (základ dane) + 79 802 eur (výnosy z hospodárskej činnosti 132 921 eur, náklady 53 118 eur, daň 17 184 eur). V priebehu konania matka pred súdom prvej inštancie vo vzťahu k tejto spoločnosti uvádzala, že mesačná kapitácia pre ambulanciu (kde pracuje lekár) je 3 000 – 5 000 eur (ambulancia má cca 2 100 kapítovaných pacientov), so sestrou si nevyplácajú žiadnu sumu, zisk nechávajú ako nerozdelený z dôvodu, že ich zámerom je presunúť sa do vlastných priestorov bez potreby ich prenájmania a musia ambulanciu (kde je lekárom poskytovaná zdravotná starostlivosť) modernizovať kúpou lekárskejch prístrojov.

24. Matka je ďalej výlučnou vlastníčkou a konateľkou spoločnosti G. K. K., F., G., R.: XX XXX XXX. Podľa doložených daňových priznaní a účtovných závierok táto spoločnosť dosiahla v roku 2020 výsledok hospodárenia (základ dane) + 33 162 eur (výnosy z hospodárskej činnosti 44 194 eur , náklady 11 031 eur, daň 4 974 eur), za rok 2021 výsledok hospodárenia (základ dane) + 38 224 eur (výnosy z hospodárskej činnosti 49 706 eur, náklady 11 481 eur, daň 6 063 eur) , za rok 2022 výsledok hospodárenia - 6 341 eur, za rok 2023 výsledok hospodárenia (základ dane) + 11 700 eur (výnosy z hospodárskej činnosti 36 206 eur, náklady 24 505 eur, daň 2 390 eur) a za rok 2024 výsledok hospodárenia – 12 056,24 eur (výnosy z hospodárskej činnosti 19 583 eur, náklady 31 639 eur, daň 340 eur) .

25. V priebehu pojednávania 24.05.2022 matka uviedla, že do 5/2022 mala jej spoločnosť uzavretú mandátnu zmluvu so spol. G. K. K.. s mesačnou fakturáciou 3 000 -5 000 eur, musela tieto aktivity k 30.04.2022 ukončiť z dôvodu starostlivosti o deti a presunúť realitné aktivity do okresu Pezinok (tvrdenia matky vyplývajú z Dohody o zániku mandátnej zmluvy z 26.04.2022). Z doložených listín vyplýva, že v spoločnosti G. K. K. matka v závislej činnosti (v pracovnom pomere) dosiahla za rok 2020 úhrn zúčtovaných a vyplatených príjmov 5 157 eur, základ dane 4 466 eur, daň 240 eur, úhrn vyplateného poistného 691 eur, daňový bonus na deti 408 eur, za rok 2021 úhrn zúčtovaných a vyplatených príjmov 6 648 eur, základ dane 4 511 eur, daň 240 eur, úhrn vyplateného poistného 691 eur, vyplatený daňový bonus na deti 659 eur, za rok 2024 priemernú mesačnú mzdu vo výške 681 eur netto a za rok 2025 vo výške 751 eur netto (už so zohľadnením daňového bonusu na maloleté deti).

26. V priebehu pojednávania dňa 14.01.2025 pred prvoinštančným súdom a v podaní zo dňa 08.01.2025 matka uviedla, že jej náklady sú spolu vo výške 652 eur mesačne - strava 270 eur, oblečenie, obuv 150 eur, po 50 eur drogéria a kaderník, po 20 eur zubné ošetrenie a lieky, 92 eur životné poistenie. Za bývanie vynakladá sumu 298 eur mesačne - 79 eur elektrina, 129 eur plyn, 22 eur voda, 10 eur stočné, 18 eur káblová televízia, po 12 eur internet a odvoz odpadu, 16 eur miestna daň. Jej spoločnosť G. K. , K. fakturuje spol. I. reality s.r.o. za poskytované realitné služby sumu cca 1 400 eur, spoločnosť C. E. K. má za rok 2023 vykázaný zisk 60 000 eur, ktorý si nevyplácajú , jej priemerný čistý mesačný príjem je cca 2 800 eur, okrem toho poberá rodinné prídavky 120 eur na obe deti a daňový bonus.

27. V písomnom podaní zo dňa 18.12.2025 matka špecifikovala jej náklady na živobytie v celkovej sume 582 eur mesačne a náklady vynakladané na bývanie a domácnosť v sume 303 eur mesačne (elektrika 88 eur, plyn 136 eur, voda 22 eur, stočné 10 eur, káblová televízia 18 eur, internet 12 eur, odpad 12 eur, daň z nehnuteľnosti 5,30 eur). Otec sa s deťmi stretáva sporadicky, počas školského roka raz v týždni, nepomáha deťom pri plnení školských úloh, nemá záujem sa o ne starať, cez letné prázdniny strávil s deťmi tri dni , za uplynulý rok okrem troch dní v lete nebol s deťmi na žiadnom výlete, lyžovačke či inej aktivite. Jediným výletom bola dvakrát návšteva starkej v M..

28. V priebehu odvolacieho pojednávania (13.01.2026) matka uviedla, že je stále výlučnou vlastníčkou rodinného domu, kde býva s deťmi, má 1 podielu na byte na H. P. O. I., kde dlhodobo býva otec. K argumentácii otca týkajúcej sa nerozdeleného zisku spol. C. E., K. uviedla, že nemá rodičov, spoločnosť vlastní so sestrou (zdedili ambulanciu po mame, ktorá bola doktorka, v roku 2011 zomrela), v ambulancii majú 75 ročného pána doktora, sú v prenajatých priestoroch, chceli by investovať do nejakej nehnuteľnosti a kúpiť nové prístroje. Z tohto dôvodu sa v tejto spoločnosti nerozdeľuje zisk, snažia sa ho kumulovať, aby mali za čo investovať - je to vlastne investícia pre deti. Čo sa týka príjmu z pracovného pomeru v spoločnosti G. K. K., bolo jej ekonomicky odporúčané, aby sa stala

zamestnankyňou vo vlastnej spoločnosti, kvôli odvodom pracuje na minimálnu mzdu. S otcom nežije od decembra 2020, nerozišli sa pekne, 15 mesiacov od neho nežiadala nič, platila všetky výdavky detí (vrátane poplatku na školu), pričom otec jej v tej dobe prispieval sumou 30 eur na dieťa, nedalo sa s ním dohodnúť.

29. Otec dosiahol podľa doložených daňových priznaní zo živnostenskej činnosti Poradenské služby v oblasti podnikania a riadenia za rok 2019 príjmy 19 247 eur, výdavky 14 022 eur, daň 244 eur, na sociálne a zdravotné poistenie uhradil sumu 2 473 eur, za rok 2020 zo živnostenskej činnosti Poistovací agent a maklér so sídlom H. , I. dosiahol príjem 12 817 eur, výdavky 8 908 eur, daň 0 eur, na zdravotné a sociálne poistenie uhradil sumu 1 218 eur, za rok 2021 dosiahol príjem 14 242 eur, výdavky 8 545 eur, daň 177 eur. Za rok 2023 otec dosiahol zo živnostenskej činnosti príjem 26 031 eur, náklady 19 891 eur, základ dane 6 140 eur, daň 182 eur, na zdravotné a sociálne poistenie uhradil sumu 4 272 eur. Doloženými výpismi z účtu otec dokladoval výšku jeho brutto príjmu za rok 2024 v celkovej výške 26 660 eur (s odvodovým zaťažením spolu 3 766 eur) a za rok 2025 v celkovej výške 23 576 eur brutto (s odvodovým zaťažením spolu vo výške 4 131 eur).

30. Otec v konaní doloženými listinnými dokladmi v roku 2022 preukázal náklady na bývanie – 16 eur elektrina, 77 eur mesačný preddavok za užívanie bytu na H. P. O. I., 20 eur náklad na internet, 16 eur satelit. Počas výsluchu v priebehu pojednávania dňa 16.02.2023 uviedol, že má dosiahnuté úplné stredoškolské vzdelanie v odbore strojárstvo, nikdy v tejto oblasti nepracoval, je živnostníkom – finančné poradenstvo, za rok 2021 bol jeho zisk 14 100 eur brutto, v roku 2022 dosiahol príjem 1 413 eur mesačne brutto. Túto prácu vykonáva od roku 2009, v minulosti robil v tejto funkcii aj manažersku funkciu s vyšším príjmom (v roku 2013 cca 2 500 eur), živnostníkom je cca od roku 2016. Okrem podielu na byte v I. vlastní pozemky - ornú pôdu pri M., užíva osobné motorové vozidlo matky kúpené v roku 2016 (na firmu) . V apríli 2021 predal jeho jedno izbový byt v G. za sumu 110 000 eur, má rozostavaný 3 izb. byt na E. P. O. I.. V roku 2024 otec uviedol svoje náklady - 200 eur úver K., 53 eur telefón a internet práca, 200 eur pohonné hmoty práca, 90 eur bývanie, úver vo O. 282 eur, 16 eur elektrina, 80 eur zdravotnícke potreby, 250 eur stravné, 40 eur drogeria, údržba bytu. Zo Zmluvy o poskytnutí úveru na bývanie zo dňa 15.08.2024 vyplýva, že otcovi bol poskytnutý O. Bankou, a.s. úver na bývanie v sume 48 000 eur s poslednou predpokladanou splátkou v 2/2048, s dohodnutým záložným právom k predmetu zabezpečenia (bytu č.XX zapísanom na LV č. XXXX v kat. území M. vo výlučnom vlastníctve C. B.).

31. V priebehu pojednávania dňa 14.01.2025 pred prvoinštančným súdom otec uviedol, že súhlasí s výživným pre A. vo výške 320 eur mesačne a na maloletú C. v sume 250 eur mesačne, reálne trávi s deťmi asi 6 dní do mesiaca, za ten čas má na deti výdavky cca 350 eur, podniká ako SZČO v oblasti poisťovníctva, jeho priemerný mesačný príjem je 2 200 eur brutto, cca 1 479 eur netto. Pokiaľ ide o sumu 110 000 eur za predaj bytu, 40 000 investoval do kúpy ďalšej nehnuteľnosti, ale došlo k podvodu, je tam asi 50 poškodených, sumu 40 000 eur investoval do fondov, zvyšok použil na svoje výdavky. Jeho náklady sú 16 eur elektrina, 90 eur správčovský poplatok, 58 eur internet + TV + telefón, 209 eur hypotéka, injekcie na kĺby ho stoja 40 eur mesačne, na stravu a drogeriu má výdavky asi 280 eur, pohonné hmoty a poistenie auta je 326 eur mesačne. Uplatňuje si paušálne výdavky, ale jeho reálne náklady sú 344 eur mesačne v roku 2025 do sociálnej a zdravotnej poisťovne. U zamestnávateľa majú provízny systém, má tam asi 200 klientov, provízie, ktoré prídu hlavnému finančnému agentovi tento posielajú priamo jemu. Od roku 2021-2024 bol každý rok lyžovať s deťmi, na tieto výdavky minul zostatok z predaja bytu.

32. V priebehu pojednávania pred odvolacím súdom (13.01.2026) otec uviedol, že možno niekedy dávno dosahoval príjem 2 300 eur netto, od 2009 do 2012 -2013 bol na pozícii v F. poisťovni a.s. ako regionálny riaditeľ, ostal v branži, oslovila ho personálna agentúra pre maklérsku spoločnosť Q. , bola to manažerska pozícia, potom ostal v poisťovníctve u iných sprostredkovateľov. Pokúšal sa v tomto segmente uplatniť sa aj inde. Do fondov vložil 40 000 eur, tieto sú stále nedotknuté. Pred rokom mu banka poskytla úver 48 000 eur, z toho suma 32 000 bola použitá ako záloha na nehnuteľnosť, ktorú chce kúpiť s partnerkou, ktorá s ním nebýva v spoločnej domácnosti, tento úver spláca partnerka.

33. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v čase podania návrhu matky bol A. žiakom 6. ročníka Základnej cirkevnej školy J. O. G. (ktorú navštevoval od 1. ročníka) s nákladom 2 020 eur príspevok na vzdelávanie, 459 eur školská jedáleň, bol zdravý, s otcom sa stretával minimálne, pokiaľ ide o pravidelné krúžky, aktívne hral futbal. Maloletá C. navštevovala v čase podania návrhu matky 2. ročník Základnej

cirkevnej školy J. O. G. (ktorú navštevovala od 1. ročníka) s nákladom 1 670 eur príspevok na vzdelávanie, 441 eur školská jedáleň, 300 eur školská družina (Rest- time), bola zdravá.

34. Matka v písomnom podaní zo dňa 08.01.2025 a následne v priebehu pojednávania dňa 14.01.2025 aktualizovala náklady na maloletého A. na sumu 720 eur mesačne (250 eur strava doma, 35 eur strava školská jedáleň, 208 eur školné, 20 eur cestovné do školy, 100 eur oblečenie, obuv, 20 eur lieky, 7 eur zdravotné poistenie, po 20 eur kaderník, drogéria a hygienické potreby, 40 eur krúžková činnosť) a 388,75 eur mesačne (100 eur ročne pomôcky do školy, 35 eur ročne príspevok do triedneho fondu, 530 eur sústredenie futbal, 4 000 eur strojček zuby). Náklady na maloletú C. uviedla vo výške 893 eur mesačne (250 eur strava doma, 25 eur strava škola, 230 eur školné, 30 eur doprava do školy, 120 eur oblečenie, obuv, 20 eur lieky, 7 eur zdravotné poistenie, 30 eur kaderník, 25 eur drogéria, hygienické potreby, 35 eur doučovanie matematika, 13 eur krúžok šitia, 10 eur krúžok tanečná, 80 eur doučovanie slovenský jazyk, 18 eur volejbal) a 79,42 eur mesačne (pomôcky do školy 100 eur ročne, triedny fond 35 eur ročne, 200 eur sústredenie volejbal, 258 eur tábor, 360 eur narnia camp).

35. V písomnom podaní zo dňa 18.12.2025 matka uviedla, že pravidelné mesačné náklady vynaložené na A. sú v sume 537 eur mesačne (strava doma 220 eur, strava jedáleň 40 eur, cestovné do školy 12 eur, oblečenie, obuv, športové potreby 100 eur, lieky 20 eur, kaderník 25 eur, drogéria, hygienické potreby 20 eur, box 70 eur, futbal 30 eur) a v sume 122 eur mesačne za pomôcky do školy 100 eur ročne, triedny fond 35 eur ročne, sústredenie Anglicko 1 000 eur, sústredenie Praha 330 eur. V januári 2023 má A. stretnutie u zubára ohľadom nasadenia zubného strojčka, náklady sú v celkovej výške 3 000 eur. Pravidelné mesačné náklady vynaložené na C. sú v sume 630 eur mesačne (strava doma 250 eur, cestovné do školy 15 eur, oblečenie, obuv, športové potreby 120 eur, lieky 20 eur, kaderník 30 eur, drogéria, hygienické potreby 35 eur, doučovanie matematika 60 eur, doučovanie slovenský jazyk 60 eur, volejbal 40 eur) a v sume 80 eur mesačne za pomôcky do školy 100 eur ročne, triedny fond 35 eur ročne, sústredenie volejbal 200 eur, tábor 258 eur, narnia camp 360 eur).

36. V priebehu odvolacieho pojednávania (13.01.2026) matka k nákladom maloletého A. uviedla, že v dokladoch je suma za školné a stravu rozdelená, do nákladov na cestovné do školy je započítaný aj náklad na pohonné hmoty (benzín + autobus), 100 eur za oblečenie a obuv je reálny náklad, deti každé ráno jedia vitamíny, zdravotné poistenie detí v roku 2025 zrušila (deti sú pripoistené v jej poisťovni), náklady za kaderníka, drogériu, futbal sú reálnymi nákladmi, strojček na zuby je predpokladaný náklad, A. je objednaný na strojček v januári 2026. Čo sa týka C., oblečenie 120 eur je vyššie, lebo C. je náročnejšia, sama si vyberá oblečenie, sleduje trendy. Na doučovanie matematika, slovenský jazyk C. chodila 1,5 roka, čiže od zimy 2024 do leta 2025, doučovanie súviselo s prechodom na štátnu školu. Momentálne C. nerada chodí do štátnej školy, každé ráno plače, matka zvažuje psychológa. Volejbal hrá od r. 2022, vtedy bol náklad 18 eur (náklady boli menšie keďže to majú nastavené od kategórie, mladšie žiačky platia menej), teraz 40 eur mesačne. K nákladom vyčísleným v decembri 2025 na A. matka uviedla, že s futbalom A. skončil v lete 2025, vymenil ho za box (len vymenil šport), v Anglicku bol A. na školskom výlete, s otcom to bolo komunikované, išla celá trieda, chcela, aby sa otec na týchto nákladoch podieľal, jeho argument bol, že to je neadekvátne. Čo sa týka C., doučovanie matematika, slovenský jazyk bolo v období 1/2024 do 6/2025, zrejme ho bude znova zabezpečiť, nakoľko C. sa v štátnej škole nedarí (je tu iný prístup učiteľov, C. nie je na škole šťastná). Otec jej v lete 2025 pomohol pri starostlivosti o deti 4 dňami (z 10 týždňov letných prázdnin), cez ostatné zimné prázdniny v trvaní 18 dní ich zobral na jeden deň do Levíc.

37. Otec v priebehu odvolacieho pojednávania (13.01.2026) vo vzťahu k nákladom matky špecifikovaným v januári 2025 uviedol, že vo vzťahu k maloletému A. namieta stravu 250 eur, oblečenie, obuv 100 eur, kaderník 20 eur, cestovné do školy a aj školné, keďže nebolo potrebné, aby deti chodili na súkromnú školu. Pokiaľ ide o maloletú C. namietol stravu 250 eur, školné 230 eur, cestovné do školy, oblečenie obuv 120 eur, postačuje 30-40 eur, lieky zdravotná starostlivosť 20 eur, kaderník 30 eur, na doučovanie chodila rok pred prijímačkami, na školské aktivity chodila asi jeden rok (šitie, tanečná), volejbal hrá druhý rok, na doučovanie zo slovenského jazyka chodila len pár mesiacov. K nákladom vyčísleným matkou 18.12.2025 na A. je strava 220 eur veľa vzhľadom na to, že sa stravuje v škole, strava v škole a cestovné do školy je v poriadku, na oblečenie, obuv, športové potreby postačuje 30-40 eur, o nákladoch na lieky a vitamíny nevie, náklad na kaderníka 25 eur je vysoký, hygiena 20 eur je v poriadku, futbal A. nehrá 2 roky, na box chodí A. 2-3 mesiace, výdavky na pomôcky do školy a príspevok do triedneho fondu je v poriadku, so sústredením v Anglicku nesúhlasil a dal to dopredu vedieť

matke, sústredenie v Prahe nič synovi nedonieslo. Pokiaľ ide o maloletú C., strava 250 eur je veľa, cestovné do školy 15 eur je v poriadku, náklad na oblečenie a obuv 120 eur je vysoký, s nákladom 20 eur na lieky a zdravotnú starostlivosť a 30 eur na kaderníka nesúhlasil, náklad na drogériu, hygienické potreby 35 eur je primeraný, C. aktuálne na žiadne doučovanie nechodí, na volejbal chodí s nákladom 40 eur, výdavky na pomôcky do školy 100 eur a príspevok na triedny fond 35 eur je v poriadku, C. tábory neabsolvovala. Za obdobie 4 rokov deti u neho prespali výnimočne (jeden až dvakrát), nemajú u neho vytvorené podmienky, je ich ťažko zobrať spolu, majú rozdielne záujmy (s A. chodí spravidla na športové aktivity, s C. napr. do lesa). Spravidla s oboma trávi jedno poobedie v týždni pár hodín po škole, v lete 2024 boli asi 4-5 dní na Liptove, na pár dní s dcérou pri mori, v roku 2024 boli asi na 6 dní lyžovať, v roku 2025 nemal príležitosť aktívne tráviť s nimi čas, trávi s nimi čas v týždni v rámci pár hodín po škole.

38. Z doložených listinných dokladov odvolací súd zistil, že maloletý A. je od 01.09.2024 študentom Gymnázia na L. P. XX O. I. a maloletá C. od 01.09.2025 žiačkou Základnej školy D. F., G..

39. Kolízny opatrovník v priebehu odvolacieho pojednávania (13.01.2026) uviedol, že z okolností prípadu sa javí existencia priestoru na mierne zníženie výživného, nakoľko odpadli náklady detí na súkromnú školu, avšak nie na otcom navrhnutú sumu 230 eur a 200 eur. V priebehu záverečného prednesu kolízny opatrovník po zvážení prípadu navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdiť.

40. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

41. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

42. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to ktorý z rodičov, a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

43. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

44. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

45. Podľa § 76 ods.1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

46. K odvolaciemu prieskumu podrobenému predmetu konania odvolací súd ako prvoradé zdôrazňuje, že výživným sa rozumie náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom, tak po stránke fyzickej ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzna, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav ale aj vzhľadom na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a pod.. Pokiaľ ide o výšku výživného, vychádzajúc z ust. § 62 ods. 1, 2, 3, 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, súd pri určovaní výživného berie zreteľ na odôvodnené potreby maloletých detí, ako aj na zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov, pri zachovaní práva detí podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na dieťa tak, aby vystihovalo potreby dieťaťa ku dňu vyhlásenia rozhodnutia (§ 217 ods.1 C.s.p.), ktorá musí predstavovať vyčíslenie všetkých pravidelných a nepravidelných platieb na dieťa tak, aby bola jednoznačne určiteľná, táto musí vychádzať zo základných potrieb (bývanie, stravovanie, ošatenie, zdravotná starostlivosť, náklady súvisiace o školskou dochádzkou a pod.), a pokiaľ to životná úroveň rodičov dovoľuje, treba zohľadniť aj tiež

náklady na voľnočasové aktivity. Po stanovení konkrétnej výšky priemerných mesačných nákladov na dieťa, môže súd pristúpiť k určeniu miery, ktorou sa na stanovených mesačných nákladoch bude podieľať každý z rodičov, pri zohľadnení ich zárobkových schopností, majetkových pomerov, životnej úrovne, počtu iných vyživovacích povinností a ich výšky, plnenia vyživovacej povinnosti aj osobnou starostlivosťou o dieťa, plnenia vyživovacej povinnosti aj vecnými plneniami.

47. Ďalej zdôrazňuje, že aj pri rozhodovaní o určení výživného rodičov k maloletým deťom je konajúci súd podľa § 35 C.m.p. povinný zistiť skutočný stav vecí, ktorý je mierou čo najbližšieho priblíženia sa hmotnoprávnemu rozsahu práv, povinností a právom chránených záujmov a činnosť súdu musí smerovať k posúdeniu podmienok, ktoré sú rozhodujúcimi pre určenie výšky výživného povinného rodiča na maloleté dieťa, ktoré je odkázané výživou na svojich rodičoch, t.j. k skúmaniu a dôslednému posúdeniu schopností, možností a majetkových pomerov oboch rodičov a rozsahu odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa. Aj keď sa v danom prípade jedná o konanie riadiace sa ustanoveniami Civilného mimosporového poriadku, ambícia, aby podklad rozhodnutia bol sumár zistení, ktoré sa čo najviac približujú skutočnému stavu vecí (teda materiálnej pravde), nemôže byť dosiahnutá bez účastníkov konania a zákon aj v týchto veciach trvá na naplnení základných procesných povinností (povinnosti tvrdenia právne relevantných skutočností a dôkaznej povinnosti). V nadväznosti na uvedené dodáva, že pri bežných nákladoch maloletých detí (napr. obuv, ošatenie, strava, hygienické potreby a drogeria, voľný čas), môže súd vychádzať zo všeobecných poznatkov o cenách tovarov a služieb a primeranosti ich obvyklej spotreby dieťaťom v porovnateľnom veku a pri porovnateľnej životnej úrovni rodičov, keď iný postup súdu by bol v rozpore so záujmami maloletých detí.

48. Za potrebné považuje k argumentácii oboch rodičov týkajúcej sa použitia Metodiky Ministerstva spravodlivosti SR pre výpočet výživného a v nej uvedenej odporúčanej výšky výživného (s prihliadnutím na vek dieťaťa a percentuálneho podielu z výšky príjmu povinného rodiča) uviesť, že táto Metodika má len odporúčací charakter, pričom v rozhodnutiach spadajúcich pod pojem ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít, nebol doposiaľ takýto právny názor prezentovaný. Pokiaľ niektoré okresné a odvolacie súdy odkazujú na takúto prax pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom odkázaným na nich výživou, jedná sa o ich úvahu, ktorá vychádza z konkrétnych, vykonaným dokazovaním zistených skutkových a právnych osobitostí každého prejednávaneho prípadu, následne zohľadňovaných v kontexte prijatej zákonnej úpravy týkajúcej sa vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom (§ 62 a nasl. Zákona o rodine). Zdôrazňuje, že závery súdov pri posudzovaní určenia konkrétneho rozsahu vyživovacej povinnosti (resp. jeho zmeny) sú výsledkom procesu komplexného vyhodnotenia skutkových okolností danej, ktoré v konaní vyšli najavo, a ktoré v rámci zásady voľného hodnotenia dôkazov súd viedli k prijatiu toho-ktorého rozhodnutia. V takýchto prípadoch nie je žiaduce, aby rozhodovacia prax vôbec priznala prioritný význam niektorej z okolností, resp. niektorému z kritérií, posudzovaných pri určovaní konkrétnej výšky vyživovacej povinnosti, aby sa nezamedzilo žiadanému výsledku konaní o výživnom voči maloletým (najlepší záujem dieťaťa). Ustálená rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít ohľadom spôsobu určenia rozsahu vyživovacej povinnosti nemôže ani reálne existovať, keďže každé jedno rozhodnutie je individuálne pre daný prípad a nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady, i keby formálne vykazovali rovnaké skutkové okolnosti. Určenie konkrétnej výšky výživného súdom je preto vždy výsledkom posúdenia individuálnych skutkových okolností každej posudzovanej veci (vychádzajúce z odôvodnených potrieb maloletých detí, zárobkových možností, schopností a majetkových pomerov a životnej úrovne oboch rodičov) vo vzájomných súvislostiach, práve vďaka čomu môže súd prijať celkom jedinečné a konkrétne závery „šité na mieru“ pre ten-ktorý prípad a dosiahnuť tak v súdnom konaní vo veciach starostlivosti o maloletých sledovaný cieľ, t. j. najlepší záujem maloletého dieťaťa (viď napr. právne závery uznesenia NS SR zo dňa 24.10.2023, sp. zn. 4 CdoR/11/2023, uznesenia NS SR zo dňa 25.07.2018, sp.zn. 4 Cdo/196/2017) .

49. Vo vzťahu k majetkovým pomerom, príjmovým možnostiam a schopnostiam rodičov je ich spojujúcim prvkom, že obaja rodičia v rozhodnom období dosahovali príjem z podnikania, matka navyše v spoločnosti G. K. K.. dosahovala príjem zo skráteného pracovného pomeru s príjmom vo výške pohybujúcej sa na úrovni minimálnej mzdy (uvedené matka vysvetlila tým, že z hľadiska odvodového zaťaženia bolo pre ňu výhodnejšie byť zamestnankyňou obchodnej spoločnosti, v ktorej je jedinou spoločníčkou a konateľkou). V súvislosti s príjmami dosahovanými oboma rodičmi preto nemohol odvolací súd pominúť obsahové vymedzenie podnikateľskej (živnostenskej činnosti) ako sústavnej činnosti, prevádzkovej samostatne, vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť podnikateľa (živnostníka), za účelom dosiahnutia zisku. Aj keď z doložených daňových priznaní a účtovných

závierok spoločnosti G. K., K. a C. E., K. vyplýva výška dosahovaných výnosov týchto spoločností z hospodárskej činnosti od roku 2020 do súčasnosti, nebolo možné pominúť, že v spol. C. E. K. je matka jedným z dvoch spoločníkov a konateľov, nemajúca oprávnenie samostatne rozhodovať o pomeroch tejto spoločnosti, vrátane samostatného rozhodovania o prípadnom prerozdelení zisku. Ak matka v konaní prezentovala, že spoločnosť C. E. K. kumuluje nerozdelený zisk z predchádzajúcich období (k 31.12.2024 spoločnosť dosiahla za účtovné obdobie výsledok hospodárenia z hospodárskej činnosti vo výške + 79 802 eur) s už dlhodobým podnikateľským zámerom zaobstaráť si vlastné priestory na výkon predmetu podnikania a na potrebnú modernizáciu lekárskej ambulancie, nie je možné na výšku takéhoto nerozdeleného výnosu prihliadať ako na príjem, z ktorého má matka (bez ďalšieho) možnosť uspokojovať svoje základné životné potreby a potreby svojich maloletých detí. Pokiaľ otec v priebehu odvolacieho konania poukazoval vo vzťahu k tejto spoločnosti na osobitne zvýraznené položky účtovných závierok (napr. položka nerozdeleného zisku, výsledok hospodárenia, vlastné imanie, majetok, peniaze a bankové účty, tržby z predaja služieb), tieto nie je možné posudzovať izolovane, ale iba v kontexte všetkých údajov účtovnej závierky, poskytujúcej prehľad o hospodárení, nákladoch, finančných tokoch a výkonnosti účtovnej jednoty (t.j. napr. aj vo vzájomnom vzťahu k údajom o krátkodobých, dlhodobých záväzkoch, pohľadávkach a pod.). Rovnaká úvaha platí aj vo vzťahu k argumentácii otca, týkajúcej sa údajov účtovných závierok spol. G. K. K., kde je matka jedinou spoločníčkou a konateľkou, ktorá dosiahla v roku 2020 výsledok hospodárenia (základ dane) + 33 162 eur (výnosy z hospodárskej činnosti 44 194 eur, náklady 11 031 eur, daň 4 974 eur), za rok 2021 výsledok hospodárenia (základ dane) + 38 224 eur (výnosy z hospodárskej činnosti 49 706 eur, náklady 11 481 eur, daň 6 063 eur), za rok 2022 výsledok hospodárenia (základ dane) - 6 341 eur (výnosy z hospodárskej činnosti 16 134 eur, náklady 20 868 eur, daň 550 eur), za rok 2023 výsledok hospodárenia (základ dane) + 11 700 eur (výnosy z hospodárskej činnosti 36 206 eur, náklady 24 505 eur, daň 2 390 eur) a za rok 2024 výsledok hospodárenia - 12 056,24 eur (výnosy z hospodárskej činnosti 19 583 eur, náklady 31 639 eur, daň 340 eur). Vychádzajúc z uvedeného konštatuje, že pri rozhodovaní o výživnom dospel k záveru, že tvrdenia matky o jej reálne dosahovanom príjme v celkovej sume cca 2 800 eur netto mesačne (okrem prvých troch mesiacov roka 2022, kedy dosahovala príjem na základe uzavretej mandátnej zmluvy so spol. G. K., s.r.o.) nie sú v zásadnom rozpore s výsledkami dokazovania vykonaného vo vzťahu k zisteniu a ustáleniu príjmov matky za obdobie rokov 2022 do súčasnosti.

50. Pokiaľ ide o príjmové pomery otca, z doložených listinných dôkazov (daňových priznaní, výpisov z účtu s fakturovanými sumami) vyplýva, že v roku 2022 dosiahol brutto príjem 18 835 eur (mesačne 1 104 eur netto), v roku 2023 brutto príjem 26 031 eur (mesačne 1 419 eur netto), v roku 2024 brutto príjem 26 660 eur (mesačne 1 459 eur netto), v roku 2025 dosiahol príjem vo výške 23 576 eur brutto (s odvodovým zaťažením spolu vo výške 4 131 eur). Vo vzťahu k otcovi nebolo možné pominúť, že otec vykonáva živnostenskú činnosť cca od roku 2016, pred týmto obdobím vykonával prácu v oblasti poisťovníctva od roku 2009, v období do 2012 - 2013 bol na pozícii v F. poisťovni, a.s. ako regionálny riaditeľ, kde dosahoval príjem cca 2 500 eur mesačne (výsluch otca z 16.02.2023), ostal v branži, oslovila ho personálna agentúra pre maklérsku spoločnosť Q., bola to manažerska pozícia, potom ostal v poisťovníctve u iných sprostredkovateľov. Zohľadňujúc zistené skutkové okolnosti danej veci odvolací súd dospel k úvahe, že s prihliadnutím na predchádzajúce pracovné skúsenosti, ako aj okolnosť, že otec po rozpade spoločnej domácnosti nezabezpečoval osobnú starostlivosť o maloleté deti a mal priestor v profesijnej oblasti sa rozvíjať, bolo v jeho možnostiach a schopnostiach dosahovať v rozhodnom období pri výkone práce v poisťovníctve príjem minimálne vo výške 2 000 eur netto mesačne. Má za to, že otec mal a naďalej má dostatočný časový a aj profesijný potencional, aby sa v pracovnej oblasti, v ktorej pracuje viac ako 15 rokov aspoň priblížil príjmu, ktorý dosahoval v minulosti.

51. K majetkovým pomeroch oboch rodičov treba uviesť, že v čase rozpadu spoločnej domácnosti rodičov bola matka (a doposiaľ je) výlučnou vlastníčkou 5 izb. rodinného domu na adrese F. XX, G., v ktorom spoločne s maloletými deťmi do súčasnosti býva. Spoločne s otcom vlastnila (a až doposiaľ vlastní), každý v podiele 1 jednoizbový byt na H. XX O. I. s podielom na zastavanom pozemku a spoločných priestoroch bytového domu, v ktorom od rozpadu spoločnej domácnosti býva otec a ktorý bol (a naďalej je) zaťažený hypotekárnym úverom čerpaným v roku 2017 vo výške 57 250 eur a je splácaný výlučne otcom. Iné nehnuteľnosti, resp. hnuťelné veci vyššej hodnoty matka nevlastní. Otec bol v danom čase výlučným vlastníkom úverom nezaťaženého 1 izbového bytu na N. P. O. I., ktorý v apríli 2021 predal za sumu 110 000 eur, z ktorej 40 000 eur investoval do kúpy ďalšej nehnuteľnosti (pri ktorej došlo k podvodu, je tam asi 50 poškodených), sumu 40 000 eur investoval do fondov (pred súdom uvádzajúc,

že v prípade potreby vie tieto financie v krátkom časovom horizonte použiť) a zvyšok mal použiť na svoje výdavky (súvisiace aj s výživou detí, lyžovačkami s deťmi a pod.). Otec mal v danom čase k dispozícii osobné motorové vozidlo patriace obchodnej spoločnosti matky a podľa jeho vyjadrenia pred súdom prvej inštancie vlastnil ďalšie pozemky – ornú pôdu v okrese Levice. Z vykonaného dokazovania napokon vyplýva, že v roku 2024 bol otcovi (v postavení dlžníka) poskytnutý O. bankou a.s. úver vo výške 48 000 eur, z toho suma 32 000 bola podľa vyjadrenia otca použitá ako záloha na nehnuteľnosť, ktorú chce kúpiť s partnerkou, ktorá s ním nebýva v spoločnej domácnosti, tento úver spláca partnerka. Zohľadňujúc uvedené skutkové zistenia odvolací súd konštatuje, že otec sa predajom 1 izb. bytu v jeho výlučnom vlastníctve na N. P. O. I. v roku 2021 nielenže nepochopiteľne vzdal možnosti dosahovať z tejto nehnuteľnosti dlhodobý majetkový prospech (napr. jej prenájmom), ale s výťažkom z predaja tejto nehnuteľnosti následne narábal spôsobom, vzbudzujúcim oprávnenú pochybnosť o zodpovednom a finančne gramotnom správaní sa otca (za takéto nie je možné považovať minutie sumy 30 000 eur na lyžovačky, resp. iné aktivity s maloletými deťmi). Navyiac, uzavretím ďalšieho úverového vzťahu v situácii, kedy otec tvrdí, že nemá dostatok finančných prostriedkov na jeho potreby a na potreby na výživu odkázaných dvoch maloletých detí, na seba preberá neprimerané riziko (bez významu je, že splátky tohto úveru má podľa tvrdenia otca splácať jeho partnerka).

52. Skutkové zistenia podrobne uvedené v predchádzajúcej časti odôvodnenia v posudzovanej veci potom smerujú k záveru, že pre účely určenia výživného je nutné vychádzať z úvahy o porovnateľnej úrovni majetkových pomerov rodičov a z úvahy o vyššej životnej úrovni matky, odvodennej z vyššieho príjmu, ktorý pre účely určenia výživného odvolací súd ustálil v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že životná úroveň rodičov a detí má byť v zásade rovnaká, pričom je ju možné vymedziť, ako určitý stupeň uspokojovania životných, t.j. hmotných a aj duchovných potrieb, v úzkom vzťahu k ďalším faktorom. Zhodu v životnej úrovni medzi rodičmi a deťmi je treba hľadať predovšetkým v samotnom spôsobe života, využívaní kultúrnych, spoločenských a športových možností. Rovnaká životná úroveň musí dieťaťu umožňovať žiť takým štýlom života, ktorý by ho v porovnaní s ostatnými členmi rodiny nevyučoval z ich celku, alebo ktorý by nevytváral nedôvodné rozdiely medzi rodičmi a ich deťmi.

53. Pri následnom hodnotení opodstatnenosti nákladov maloletých detí musel odvolací súd zohľadniť jednak plynutie času od podania návrhu a s tým súvisiace zásadné zmeny v rozsahu a druhu nákladov maloletých detí, pričom za podstatnú zmenu v pomeroch maloletých detí posúdil ich prechod zo súkromnej základnej školy na Gymnázium L. O. I. k 01.09.2024 u maloletého A. a na Základnú školu D. F. O. G. k 01.09.2025 v prípade maloletej C.. V prípade oboch maloletých konštatuje, že náklady súvisiace so štúdiom oboch maloletých detí na Súkromnej základnej škole J. O. G. považoval za plne opodstatnené vychádzajúc z úvahy, že v čase nástupu oboch detí do tejto základnej školy obaja rodičia s týmto typom vzdelávania detí súhlasili. K argumentácii otca, že po rozpade spoločnej domácnosti následne nesúhlasil so vzdelávaním detí v súkromnej základnej škole uvádza, že preradenie detí (v rozpore s ich vôľou) na štátnu základnú školu, by nebolo v danom čase v záujme maloletých detí.

54. Pri určení vyživovacej povinnosti otca k maloletému A. za obdobie od 14.02.2022 do 31.08.2024 odvolací súd odôvodnené potreby maloletého dieťaťa ustálil na celkovú sumu cca 790 eur mesačne, pozostávajúcu zo sumy 240 eur škola (210 eur školné, 20 eur strava v škole, 10 eur školské pomôcky), 190 eur strava doma, 100 eur 1/3 časť nákladov matky na bývanie, 100 eur oblečenie, obuv, športové potreby, 25 eur hygiena, drogéria, kaderník, 25 eur zdravotná starostlivosť, vitamíny, 40 eur futbal, 20 eur vreckové, 20 eur náklady na dopravu, 10 eur telefón, 20 eur voľný čas. Tieto náklady po prechode maloletého A. na Gymnázium L. O. I. k 01.09.2025 korigoval na jednej strane s prihliadnutím na odpadnutie nákladov školného a nákladov na telefón (ktoré matka vkladá do účtovníctva firmy), na strane druhej musel zohľadniť jednak vyšší vek dieťaťa (v tom čase 15 ročného), ktorého rozsah a skladba nákladov na bežné životné potreby sa výrazne zmenili a začali sa v niektorých položkách približovať nákladom dospelého muža. Odôvodnené náklady maloletého A. v období po 01.09.2024 potom korigoval na sumu v celkovej mesačnej výške 700 eur, pozostávajúcej zo sumy 40 eur škola (školské pomôcky, ZRPŠ, školské výlety a akcie), 200 eur strava doma, 40 eur strava škola, 100 eur 1/3 časť nákladov matky na bývanie, 100 eur oblečenie, obuv, športové potreby, 40 eur hygiena, drogéria, kaderník, 40 eur zdravotná starostlivosť, vitamíny, 40 eur futbal (do leta 2025), resp. box od leta 2025, 40 eur vreckové, 20 eur náklady na dopravu, 40 eur voľný čas. Pri posudzovaní odôvodnenosti nákladov maloletého A. po 01.09.2024 vo vzťahu k nákladom súvisiacim so školou prihliadol aj k nákladom bežne vynakladaným na školské výlety a akcie organizované strednou školou pre svojich študentov v rámci

Slovenska, keď považuje za prirodzené, že dospievajúci syn je súčasťou sociálneho kolektívu a chce sa takýchto akcií zúčastňovať. K námietkam otca týkajúcich sa nákladov na oblečenie, obuv neprihliadal zohľadňujúc, že maloletý je v období prudkého fyzického vývoja, kedy je nutné pravidelne zakupovať primeranú obuv a oblečenie, ktorej ceny sú súdu všeobecne známe. Za potrebné však považoval do tejto položky vsunúť položku nákladov na športové potreby, keďže maloletý A. od detstva športoval (aktívne hral futbal, lyžuje, aktuálne sa od leta 2025 venuje boxu).

55. Pri určení vyživovacej povinnosti otca k maloletej C. za obdobie od 14.02.2022 do 31.08.2025 odvolací súd odôvodnené potreby maloletého dieťaťa ustálil na celkovú mesačnú sumu cca 750 eur, pozostávajúcu zo sumy 240 eur škola (210 eur školné, 20 eur strava v škole, 10 eur školské pomôcky), 170 eur strava doma, 100 eur 1/3 časť nákladov matky na bývanie, 80 eur oblečenie, obuv, športové potreby, 25 eur hygiena, drogéria, kaderník, 25 eur zdravotná starostlivosť, vitamíny, 40 eur krúžky (vrátane volejbalu), 20 eur náklady na dopravu, 20 eur voľný čas, od 1/2024 60 eur náklady na doučovanie (pri týchto vychádzal z dokladov doložených matkou). Tieto náklady po prechode maloletej na Základnú školu D. F. O. G. k 01.09.2025 rovnako ako u A. korigoval na jednej strane s prihliadnutím na odpadnutie nákladov školného, na strane druhej musel ale zohľadniť vyšší vek dieťaťa, ktorého rozsah a skladba nákladov na bežné životné potreby sa s odstupom troch rokov od podania návrhu prirodzene zmenili. Odôvodnené náklady maloletej C. po 01.09.2025 potom korigoval na sumu v celkovej mesačnej výške 600 eur pozostávajúcej zo sumy 30 eur škola (školské pomôcky, ZRPŠ, školské výlety a akcie), 210 eur strava, 100 eur 1/3 časť nákladov matky na bývanie, 100 eur oblečenie, obuv, športové potreby, 40 eur hygiena, drogéria, kaderník, 20 eur zdravotná starostlivosť, vitamíny, 40 eur volejbal, 10 eur vreckové, 20 eur náklady na dopravu, 30 eur voľnočasové aktivity. Na matkou prezentované náklady na doučovanie neprihliadal, keďže sama matka pred súdom uviedla, že tieto náklady existovali len do leta roku 2025. Pokiaľ matka pred odvolacím súdom uviedla, že tento druh nákladov pre neprospievanie C. v štátnej základnej škole zrejme v budúcnosti znova vznikne, táto argumentácia nemala pre rozhodnutie súdu žiaden zásadný význam. K námietkam otca týkajúcich sa nákladov na oblečenie, obuv neprihliadal zohľadňujúc (rovnako ako u maloletého A.), že maloletá C. je v období prudkého fyzického rastu, kedy je nutné pravidelne zakupovať jej primeranú obuv a oblečenie, ktorej ceny sú súdu všeobecne známe. Za potrebné však rovnako považoval do tejto položky vsunúť položku nákladov na športové potreby, keďže maloletá C. rovnako ako jej starší brat od detstva športuje (aktívne hrá volejbal, lyžuje).

56. Pri zohľadnení v predchádzajúcom odseku ustálenej celkovej výšky základných odôvodnených potrieb oboch maloletých detí, majetkových a zárobkových pomeroch oboch rodičov a výšky ich životnej úrovne, pri zohľadnení štátnej dávky rodinných prídavkov, ktoré poberala (a naďalej poberá) matka na maloletých (v roku 2022 po 30 eur mesačne, od 01.01.2023 po 60 eur mesačne), ako aj výlučnej osobnej starostlivosti matky o maloleté deti, má odvolací súd za to, že určenie podielu otca na výživnom na maloletého A. za obdobie od 14.02.2022 do 31.08.2024 vo výške 320 eur mesačne a od 01.09.2024 vo výške 300 eur mesačne a na maloletú C. za obdobie od 14.02.2022 do 31.08.2025 vo výške 290 eur mesačne a od 01.09.2025 vo výške 270 eur mesačne, je v kontexte zistených skutkových okolností spravodlivé, v záujme maloletých detí a vyhovujúce zákonným kritériám určeným v hmotnoprávnom predpise (Zákon o rodine). Odvolací súd pri rozhodovaní o výške výživného, vykonaným dokazovaním zistenú o niečo vyššiu životnú úroveň matky, vyvažoval v kontexte skutkových zistení, že matka po celé rozhodné obdobie časť svojho podielu na výživnom nahrádzala výlučnou osobnou starostlivosťou o maloleté deti, s ktorými sa otec spravidla stretával na pár hodín po škole, jedenkrát počas pracovného týždňa (deti u neho za celé obdobie po rozpade spoločnej domácnosti prespali jeden až dvakrát) a do roku 2024 aj sporadicky počas kratších výletov. Za zásadné vo vzťahu k určeniu výživného vzťahujúceho sa na obdobie po 01.01.2025 považuje zistenia, že otec s deťmi okrem týchto krátkych stretnutí a krátkej návštevy svojej matky v M., netrúvil žiaden zásadný čas ani počas období školských prázdnin. Vo zvyšku návrh matky na určenie výživného ako nedôvodný zamietol.

57. V prípade, ak súd rozhoduje o dlžnom výživnom za obdobie predchádzajúce súdnemu rozhodnutiu musí zohľadniť, že použitie možnosti povinného plniť v splátkach, ktorých výška a podmienky zročnosti musia byť presne určené, je výnimočným riešením, ktoré musí byť v rozsudku presvedčivo odôvodnené dôležitými okolnosťami najmä na strane povinného (§ 232 ods.3,4 C.s.p.). Hľadiskami pre úvahu súdu, či má povinnému priznať výhodu splátok bude najmä výška uloženej peňažnej povinnosti, platobná schopnosť povinného, v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku, a podobne. Vzhľadom na charakter predmetu konania vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti (vrátane konania o určenie vyživovacej povinnosti), nie je ani pri existujúcom návrhu oprávneného alebo povinného, účelom takéhoto postupu

to, aby oprávneným, t.j. maloletým deťom boli splátky zročného výživného, na plnenie ktorých im vznikol nárok za minulé obdobie, vyplácané neprimerane dlhé obdobie. O poskytnutí možnosti otcovi zaplatiť zročné výživné za obdobie od 14.02.2022 do 31.01.2026 na obe maloleté deti v určených mesačných splátkach vo výške po 100 eur odvolací súd rozhodol podľa § 232 ods.3 C.s.p. majúc za to, že výška zročného výživného si vzhľadom na aktuálne pomery otca vyžaduje poskytnutie tejto možnosti.

58. Zročné výživné za obdobie od 14.02.2022 do 31.01.2026 na maloletého A. v celkovej sume 1 808,90 eur vypočítal ako rozdiel medzi výživným, ktoré má otec podľa tohto rozhodnutia uhradiť v celkovej výške 14 871,30 eur (za 2/2022 171,30 eur, od 3/22-12/2022 3 840 eur, od 1/2024-8/2024 2 560 eur, od 9/2024-12/2024 1 200 eur, rok 2025 3 600 eur, 1/2026 300 eur) a za rovnaké obdobie otcom uhradeným výživným v celkovej výške 13 062,30 eur (podľa rodičmi doložených výpisov z účtov otec titulom výživného pre A. uhradil za obdobie 2/2022-12/2022 sumu 1 465 eur, v roku 2023 sumu 4 897,31 eur, za rok 2024 sumu 1 160 eur vrátane sumy 25 eur na výlet z júna 2024, 190 eur platba na ISIC kartu, 40 eur platba na MR z 11.10.2024 a za rok 2025 sumu 5 540 eur). Vo vzťahu k A. v uhradenom výživnom nezohľadnil dobrovoľné platby otca, poukávané v roku 2025 otcom priamo na účet syna v celkovej výške 238,08 eur, ktoré boli podľa otca vyžiadané synom a podľa ich označenia sa jednalo o „vreckové“, „dotáciu“, „vreckové Oxford“, „výlet Praha“. Zročné výživné na maloletú C. za rovnaké obdobie v celkovej sume 1 652,94 eur vypočítal ako rozdiel medzi výživným, ktoré má otec podľa tohto rozhodnutia uhradiť v celkovej výške 13 685,25 eur (za 2/2022 155,25 eur, rok 2023 3480 eur, rok 2024 3 480 eur 1/2025-8/2025 2 320 eur, 9/2025 – 12/2025 1080 eur, 1/2026 270 eur) a otcom uhradeným výživným za rovnaké obdobie v celkovej výške 12 032,31 eur (podľa rodičmi doložených výpisov z účtov otec titulom výživného uhradil za obdobie 2/2022-12/2022 sumu 1 415 eur, v roku 2023 sumu 4 447,31 eur, za rok 2024 sumu 930 eur vrátane sumy 25 eur za výlet v júni 2024 a za rok 2025 sumu 5 240 eur).

59. V nadväznosti na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

60. O trovách konania rozhodol podľa § 52, § 58 C. m. p. v spojení s § 396 ods.2 C.s.p..

61. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).